

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 1958, sp. zn. 1 Tz 285/58

Číslo: 17/1959

Právní věta:

Řidič nákladního auta, který při nedostatečné přehlednosti couvá na veřejném prostranství, aniž zajistí pozorování pomocí další osoby, porušuje důležitou povinnost uloženou mu podle zákona ve smyslu § 221 odst. 2 nebo § 222 odst. 2 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 28.11.1958

Spisová značka: 1 Tz 285/58

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Trest

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný řidič nákladního auta, již předtím trestný, prudce couvl autem, aniž dal výstražné znamení, a jel tak asi 5 m dozadu, aniž se vůbec pokusil zajistit si dostatečný přehled o dopravní situaci za autem. Následkem toho porazil za nákladním autem zastavivšího motocyklistu, který havárií utrpěl roztříštění pánve a otřes mozku a krátce po nehodě tomuto zranění podlehl.

Lidový soud v Havlíčkově Brodě uznal obžalovaného vinným trestným činem ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 222 odst. 1 tr. zák. a uložil mu trest nápravného opatření v trvání dvanácti měsíců s tím, že z odměny obžalovaného za práci propadá ve prospěch státu 20 %. Změna zaměstnání ani zákaz činnosti řídit motorové vozidlo vysloveny nebyly. Tento rozsudek se stal pravomocným.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil rozsudek lidového soudu a tomuto soudu nařídil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu napadl citovaný rozsudek stížností pro porušení zákona podanou ve lhůtě uvedené v § 296 odst. 3 tr. ř., v níž dovozuje, že byl porušen zákon v ustanovení § 222 odst. 2 tr. zák., ježto došlo u obžalovaného k porušení důležité povinnosti, uložené mu jako řidiči motorového vozidla.

Nejvyšší soud přezkoumal všechny výroky napadeného rozhodnutí jakož i řízení, jež mu předcházelo (§ 293 odst. 1 tr. ř.) a shledal, že stížnost pro porušení zákona je důvodná.

Skutková zjištění odpovídají jak doznání obžalovaného, tak i ostatním důkazům u hlavního líčení provedeným.

Lidový soud zjišťuje, že obžalovaný uvedeným jednáním porušil ustanovení § 22 odst. 4 vyhl. min. vnitra č. 145/1956 Ú. l., avšak nezabýval se již touto otázkou do té míry, zda nejde o porušení důležité povinnosti, uložené obžalovanému jako řidiči motorového vozidla podle § 222 odst. 2 tr. zák.

Podle § 22 odst. 4 vyhl. č. 145/1956 Ú. l. musí řidič při couvání na silnici, nemá-li dostatečný přehled, zajistit pozorování pomocí další osoby. Pro bezpečnost dopravy je toto ustanovení značně důležité, poněvadž, zejména jedná-li se o těžké motorové vozidlo, jako je nákladní auto, dochází při jeho nedodržení snadno k nehodám majícím za následek značné škody na zdraví občanů nebo na majetku.

Za této situace nutno jednání obžalovaného kvalifikovat též podle přísnějšího ustanovení § 222 odst. 2 tr. zák., neboť uvedeným jednáním obžalovaného jsou naplněny znaky trestného činu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 222 odst. 1, 2 tr. zák.

Dalšího pochybení se lidový soud dopustil při hodnocení míry zavinění obžalovaného, když vzal za prokázáno, že tato je snížena mimo jiné i nepozorností poškozeného, který podle názoru soudu mohl motocyklem couvnout, tuto možnost si však znesnadnil tím, že zůstal stát za nákladním autem se zařazenou rychlostí a chod motoru udržoval vypnutou spojkou.

Správnost tohoto závěru nemá oporu ve výsledcích dokazování a nelze proto usuzovat na snížení míry zavinění obžalovaného a spoluvinu poškozeného. Naproti tomu lidový soud neuvážil, že zvýšení dopravy v době neustálého vzrůstu technického vývoje vyžaduje náležitou kázeň řidičů motorových vozidel, zejména pak těžkých nákladních aut, a že ohrožení zdraví a života dalších uživatelů silnice počínáním neodpovědných řidičů je většinou projevem jejich bezohlednosti, sobeckosti a nedostatku smyslu pro socialistické soužití, jež zvyšuje nebezpečnost takového jednání pro společnost a vyžaduje přísného postihu. Takovéto počínání bezohledných řidičů nelze srovnávat s ojedinělou nedbalostí, jež nemá své příčiny v povahových vlastnostech pachatele, nýbrž je spíše důsledkem nahodilých okolností.

Bylo proto nutno napadený rozsudek zrušit a věc vrátit lidovému soudu, aby ji znovu projednal a rozhodl.